

Arrest

nr. 41 391 van 2 april 2010
in de zaak RvV X

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

1) de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

2) de stad Antwerpen, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 15 februari 2010 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid en van de gemachtigde van de stad Antwerpen van 14 januari 2010 tot onontvankelijkheid van de verblijfsaanvraag (bijlage 15ter) en van het bevel van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 14 januari 2010 om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota's met opmerkingen en de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikking van 8 maart 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 maart 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HENDRICKX, die loco advocaat R. AKTEPE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. VAN DE VYVER, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de eerste verwerende partij en van advocaat S. DE VRIES, die loco advocaat C. COEN verschijnt voor de tweede verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker verklaart te zijn geboren te K. op (...) 1960 en van Turkse nationaliteit te zijn.

Op 30 juli 2009 komt verzoeker het land binnen met een visum C geldig tot 22 januari 2010.

Op 2 oktober 2009 legt verzoeker bij de ambtenaar van de burgerlijke stand van de stad Antwerpen een verklaring van wettelijke samenwoning af met mevrouw I.S.

Op 16 december 2009 dient verzoeker een aanvraag in tot verblijf op grond van artikel 10 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort Vreemdelingenwet).

Op 16 december 2009 neemt de gemachtigde van de burgemeester van de stad Antwerpen, de beslissing tot onontvankelijkheid van de verblijfsaanvraag (bijlage 15ter). Diezelfde dag neemt de gemachtigde van de burgemeester van de stad Antwerpen de beslissing tot onontvankelijkheid van de verblijfsaanvraag (15bis). Beide beslissingen worden dezelfde dag aan verzoeker ter kennis gebracht.

Op 23 december 2009 adviseert de Dienst Vreemdelingenzaken de bijlage 15ter in te trekken en te vervangen door een nieuwe beslissing.

Op 4 januari 2010 legt verzoeker een attest van voldoende huisvesting en een geboorteakte neer. Diezelfde dag neemt de gemachtigde van de burgemeester van de stad Antwerpen de beslissing tot onontvankelijkheid van de verblijfsaanvraag (bijlage 15ter). Deze beslissing wordt op 4 januari 2010 aan verzoeker betekend.

Op 14 januari 2010 neemt de gemachtigde van de burgemeester van de stad Antwerpen de beslissing tot onontvankelijkheid van de verblijfsaanvraag van 16 december 2009 (15ter). Op 14 januari 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid tevens een bevel om het grondgebied te verlaten. Dit zijn de bestreden beslissingen die luiden als volgt:

Eerste bestreden beslissing: onontvankelijkheid van de verblijfsaanvraag:

“Gelet op artikel 12bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ;

Gelet op artikel 26, § 2, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

*Het verzoek om toelating tot verblijf,
ingediend op 16 december 2009 door :
Naam en voornamen : B.Y. (...)
nationaliteit : X
is onontvankelijk.*

Reden van de beslissing

De betrokkene voldoet niet aan de voorwaarden gesteld in artikel 12bis, § 1, tweede lid, 1° of 2°, van de wet ;

*Betrokkene werd niet toegelaten of gemachtigd tot een verblijf in het Rijk :
- Betrokkene is in het bezit van een geldig paspoort, heeft geen geldig visum*

Betrokkene legt niet alle in artikel 12bis, §2 van de wet bedoelde bewijzen over :

- Betrokkene is niet in bezit van attest van ziekteverzekering geldig in België*
- Betrokkene is niet in bezit van bewijs van goed gedrag en zeden*
- Betrokkene is niet in bezit van medisch getuigschrift*
- o Een bewijs dat hij voor zijn verblijf in België over toereikende bestaansmiddelen beschikt, of een verbintenis tot tenlasteneming die ondertekend is door een persoon die de voorwaarden die voorzien worden in artikel 3bis van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen vervult*
- o Een door de vreemdeling die vervoegd wordt ondertekende verbintenis tot tenlasteneming overeenkomstig het model in de bijlage 5 van de omzendbrief*
- o Een bewijs kunnen leveren dat ze elkaar sedert ten minste 2 jaar kennen en het bewijs leveren dat zij regelmatig, telefonisch, via briefwisseling of elektronische berichten met elkaar contact onderhielden, dat zij elkaar in de twee jaar voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 dagen of meer dagen betreffen.*

Tweede bestreden beslissing: bevel om het grondgebied te verlaten:

“(…) In uitvoering van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid

wordt aan de genaamde B.Y. (…)

met de Turkse nationaliteit, het bevel gegeven om, ten laatste op 13/02/2010 (de datum vermelden), het grondgebied van België, van Duitsland, van Spanje, van Frankrijk, van Denemarken, van Finland, van IJsland, van Noorwegen, van Zweden, van Portugal, van Italië, van Griekenland, van Oostenrijk, van Estland, van Letland, van Litouwen, van Hongarije, van Polen, van Slovenië, van Slowakije, van Tsjechië, van Malta en van Zwitserland te verlaten binnen 30 dagen met verbod zich naar Luxemburg en/of Nederland te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING :

○ – artikel 7, eerste Lid, 2^E : verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 van de wet bepaalde termijn van 3 maanden/ de geldigheidsduur van zijn visum (1), de betrokkene verblijft in het Rijk/op grondgebieden van de Schengenstaten : visum verstreken.

Indien de bovengenoemde persoon geen gevolg geeft aan dit bevel kan hij/zij, onverminderd strafvervolgning op basis van artikel 75 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, teruggeleid worden naar de grens en opgesloten worden tijdens de periode die voor de uitvoering van de maatregelen strikt noodzakelijk is, overeenkomstig artikel 27 van dezelfde wet.

2. Over de rechtspleging

2.1. Eerste verweerder, met name de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, vraagt om buiten de zaak gesteld te worden aangaande de eerste bestreden beslissing van 14 januari 2010 houdende de onontvankelijkheid van de verblijfsaanvraag van 16 december 2010. Eerste verweerder wijst erop dat de gemachtigde van de burgemeester op grond van artikel 26, § 2 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort Vreemdelingenbesluit) als enige bevoegd is voor het nemen van de beslissing tot onontvankelijkheid van de verblijfsaanvraag, bijlage 15ter, wat ook blijkt uit het administratief dossier daar de gemachtigde van de burgemeester de bestreden beslissing heeft ondertekend. De gemachtigde van de staatssecretaris voor migratie- en asielbeleid beschikt desbetreffend over geen enkele bevoegdheid.

Uit de hierboven eerste geciteerde beslissing blijkt dat de aanvraag tot verblijf van verzoeker onontvankelijk verklaard werd aangezien hij geacht werd niet te voldoen aan de voorwaarden gesteld in artikel 12bis, § 1, tweede lid, 1° of 2° van de Vreemdelingenwet. Artikel 12bis, § 1, tweede lid, 1° of 2° van de Vreemdelingenwet dient samen gelezen te worden met artikel 12bis, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet, dat het volgende bepaalt:

“§ 3. In de in § 1, tweede lid, 1° en 2°, bedoelde gevallen, wanneer de in § 1 bedoelde vreemdeling zich bij het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats aanbiedt en verklaart dat hij zich in één der in artikel 10 voorziene gevallen bevindt, wordt hij, na inzage van de documenten die vereist zijn voor zijn binnenkomst en verblijf en op voorwaarde dat alle bewijzen bedoeld in § 2 werden overgemaakt, ingeschreven in het vreemdelingenregister en in het bezit gesteld van een document waaruit blijkt dat de aanvraag werd ingediend, en van een document waaruit blijkt dat hij in het vreemdelingenregister werd ingeschreven.”

In de memorie van toelichting (Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, *Parl. St.*, Kamer 2005-2006, nr.2478/001, p. 68) bij artikel 12bis, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet, wordt het volgende bepaald:

“(…) a) Geval van de indiening van de aanvraag door een vreemdeling die houder is van een verblijfstitel of door een vreemdeling die gemachtigd is tot een verblijf van maximum drie maanden: Deze aanvraag moet worden ingediend bij het gemeentebestuur van de verblijfplaats van de betrokkene dat verantwoordelijk is voor het onderzoek van de ontvankelijkheid van de aanvraag. Het gemeentebestuur moet zich ervan vergewissen dat de aanvrager voldoet aan de in § 1, tweede lid, 1° of

2° vastgelegde voorwaarden (die het mogelijk maken om het verzoek op het Belgisch grondgebied in te dienen). Het gaat niet om een doorgedreven onderzoek, wat bij het onderzoek ten gronde hoort, maar om de verificatie dat alle vereiste documenten worden overgelegd en dat ze, indien dat nodig is, aan de vereiste formele voorschriften (legalisatie) voldoen” (...)

Te dezen vormt artikel 26, § 2 van het Vreemdelingenbesluit de uitvoeringsbepaling van artikel 12bis, § 3 van de Vreemdelingenwet. Dit artikel luidt als volgt:

“§ 2.- Indien de in artikel 12bis, § 3, van de wet bedoelde vreemdeling niet voldoet aan de voorwaarden vastgelegd in § 1, tweede lid, 1° en 2°, van dezelfde bepaling, geeft het gemeentebestuur hem kennis van de beslissing tot onontvankelijkverklaring van zijn aanvraag door afgifte van een document overeenkomstig het model van bijlage 15ter. Het gemeentebestuur bezorgt onmiddellijk een kopie van dit document aan de gemachtigde van de minister.

Indien de vreemdeling zich bovendien in één van de in artikel 7 van de wet bepaalde gevallen bevindt wordt hem, in voorkomend geval, door middel van het formulier A of B, overeenkomstig de modellen van bijlage 12 of 13, kennis gegeven van de beslissing waarbij hem bevolen wordt het grondgebied te verlaten.”

Uit het gestelde in de voorgaande alinea's alsook uit het model van de bijlage 15ter, gevoegd bij het Vreemdelingenbesluit, vloeit onbetwistbaar voort dat de afgifte van een bijlage 15ter, waarbij de verblijfsaanvraag van een vreemdeling onontvankelijk verklaard wordt, behoort tot de autonome beslissingsbevoegdheid van de gemeente. Het feit dat de Dienst Vreemdelingenzaken op 23 december 2009 een advies verstuurd heeft aan de burgemeester om de bijlage 15ter van 16 december 2009 in te trekken en een nieuwe bijlage 15ter af te leveren, doet in casu geen afbreuk aan de autonome beslissingsbevoegdheid van de gemeente inzake de afgifte van de bijlage 15ter. Bijgevolg werd de bestreden beslissing, namelijk de beslissing tot onontvankelijkheid van de verblijfsaanvraag van 16 december 2009, door de gemachtigde van de burgemeester van de Antwerpen genomen. Er kan derhalve ingegaan worden op het verzoek van de eerste verwerende partij om haar buiten de zaak te stellen.

2.2. Tweede verwerende partij, met name de stad Antwerpen, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen vraagt om buiten de zaak te worden gesteld aangaande de beslissing van 14 januari 2010, betreffende het bevel om het grondgebied te verlaten. Tweede verweerder betoogt dat *“verweerder heeft enkel op instructie van de FOD Binnenlandse Zaken op 14 januari 2010 een bijlage 13 afgeleverd aan verzoeker. De beslissing is genomen door de FOD Binnenlandse Zaken op 23 december 2009”*.

De Raad stelt vast dat uit de brief van 23 december 2009 blijkt dat de eerste verwerende partij aan de tweede verwerende partij de instructie heeft gegeven *“indien u de 15ter betekent, gelieve dan eveneens het bijgevoegde bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13/30 dagen) te betekenen”*. De Raad wijst er tevens op dat uit de tweede bestreden beslissing blijkt dat zij genomen is op grond van artikel 7, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet en dat overeenkomstig voornoemd artikel 7, eerste lid de bevoegdheid tot het geven van een bevel om het grondgebied te verlaten bij de minister/staatssecretaris of zijn gemachtigde ligt. De Raad stelt derhalve vast dat de tweede bestreden beslissing, met name het bevel om het grondgebied te verlaten uitgaat van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid en er bijgevolg kan worden ingegaan op de vraag van tweede verweerder om buiten de zaak te worden gesteld aangaande het bevel om het grondgebied te verlaten van 14 januari 2010.

3. Over de ontvankelijkheid

Tweede verweerder werpt een exceptie op bij gebrek aan belang. Tweede verweerder stelt het volgende:

“Verzoeker heeft geen enkel belang meer bij nietigverklaring noch de schorsing van de onontvankelijk verklaarde verblijfsaanvraag van 16 december 2009. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker zelf op 4 januari 2010 opnieuw een aanvraag tot verblijf heeft aangevraagd op grond van artikel 10, welke tevens onontvankelijk is verklaard.

Het is dus voor verweerder volledig onbegrijpbaar hoe de een onontvankelijk verklaarde verblijfsaanvraag van 16 december 2009 nog enig nadeel kan berokkenen aan verzoeker, als verzoeker op 4 januari 2010 zelf opnieuw een aanvraag indient, welke eveneens onontvankelijk wordt verklaard. Van een actueel belang is er evenmin nog sprake”.

De Raad stelt vast dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op 16 december een aanvraag tot verblijf indiende op grond van artikel 10 van de Vreemdelingenwet. Op 4 januari 2010 legt verzoeker nog een attest van voldoende huisvesting en een geboorteakte neer, die door de gemeente als een nieuwe aanvraag worden geïnterpreteerd en er een beslissing tot onontvankelijkheid van de aanvraag wordt genomen. De bestreden beslissing van 14 januari 2010 is een antwoord op de aanvraag van 16 december 2010. Uit het administratief dossier blijkt dat de gemeente de aanvraag van 16 januari 2010 en van 4 januari 2010 als twee afzonderlijke aanvragen heeft beschouwd en voor beide aanvragen een beslissing heeft genomen. Het betreffen aldus twee afzonderlijke zaken waarbij verzoeker telkens het belang om een beroep te kunnen instellen, behoudt. Bovendien wijst de Raad erop dat de bestreden beslissing hoewel zij de aanvraag van 16 december 2009 behandelt, dateert van na de aanvraag tot verblijf van 4 januari 2010. Verweerder kan dan ook niet worden gevolgd in zijn stelling dat verzoeker geen belang meer zou hebben bij de vordering. De exceptie wordt verworpen.

4. Onderzoek van het beroep

In een eerste middel voert verzoeker de schending van artikel 26, § 1 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort Vreemdelingenbesluit) en artikel 12bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort Vreemdelingenwet) aan.

Verzoeker wijst op artikel 26, § 1 van het Vreemdelingenbesluit dat luidt als volgt:

“§ 1. Wanneer de vreemdeling die aan het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats verklaart dat hij zich in één der in artikel 10 van de wet bepaalde gevallen bevindt, wordt ingeschreven in het vreemdelingenregister, geeft het gemeentebestuur hem, overeenkomstig artikel 12bis, § 3 of § 4, van de wet, een document af dat aantoonst dat de aanvraag werd ingediend en overeenkomstig het model van bijlage 15bis werd opgesteld en stelt hem in het bezit van een attest van immatriculatie model A, waarvan de geldigheid negen maanden na de datum van afgifte van het document dat overeenkomstig het model van bijlage 15bis werd opgesteld vervalt. Het gemeentebestuur bezorgt onmiddellijk een kopie van dit document aan de gemachtigde van de minister.”

Verzoeker betoogt dat hij op 16 december 2009 in het bezit gesteld werd van de bijlage 15bis maar hij niet in het bezit werd gesteld van een attest van immatriculatie model A geldig voor 9 maanden. Verweerder moest een kopie van de bijlage 15bis overmaken aan de gemachtigde van de staatssecretaris, Dienst Vreemdelingenzaken in plaats van op eigen houtje een nieuwe beslissing te nemen. De beslissing over de ontvankelijkheid werd reeds geveld, verzoeker moet een beslissing over de gegrondheid krijgen en geen nieuwe beslissing over de ontvankelijkheid.

De Raad stelt vast dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op 16 december 2009 een aanvraag tot verblijf op grond van artikel 10 van Vreemdelingenwet heeft ingediend. Diezelfde dag neemt de gemachtigde ambtenaar S.B. enerzijds een beslissing tot onontvankelijkheid van de verblijfsaanvraag (bijlage 15ter) en een beslissing tot ontvankelijkheid van de verblijfsaanvraag (bijlage 15bis). Beide beslissingen worden dezelfde dag aan verzoeker ter kennis gebracht. Op 23 december 2009 adviseert de Dienst Vreemdelingenzaken de bijlage 15ter in te trekken en te vervangen door een nieuwe beslissing. Op 14 januari 2010 neemt de gemachtigde ambtenaar een beslissing tot onontvankelijkheid van de verblijfsaanvraag die uitdrukkelijk vermeldt: “het verzoek om toelating tot verblijf, ingediend op 16 december 2009”. Uit het geheel van de feiten blijkt duidelijk dat de bestreden beslissing een impliciete intrekking vormt van de bijlage 15ter, genomen op 16 december 2009. Evenwel wijst verzoeker terecht op de beslissing tot ontvankelijkheid van de aanvraag van 16 december 2009, de bijlage 15bis. Verzoeker brengt deze beslissing bij zijn verzoekschrift bij. Tweede verweerder gaat niet in op verzoekers argumenten aangaande de bijlage 15bis. Verweerder geeft niet aan dat deze beslissing zou zijn ingetrokken. Ook uit het administratief dossier blijkt niet dat deze beslissing zou zijn ingetrokken door verweerder. Bijgevolg stelt de Raad vast dat verweerder zowel een beslissing houdende ontvankelijkheid van de verblijfsaanvraag van 16 december 2009 als een beslissing houdende de onontvankelijkheid van diezelfde verblijfsaanvraag van 16 december 2009 heeft genomen.

Verzoekers middel is dan ook gegrond en de eerste bestreden beslissing dient te worden vernietigd.

Aangaande het bevel om het grondgebied te verlaten stelt de Raad vast dat eerste verweerder de instructie gaf *“indien u de 15ter betekent, gelieve dan eveneens het bijgevoegde bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13/30 dagen) te betekenen”*. Op het bevel om het grondgebied te verlaten wordt eveneens het volgende vermeld: *“In uitvoering van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor migratie- en asielbeleid (...)”* waaruit de verknochtheid met de eerste bestreden beslissing blijkt. Gelet op de nauwe samenhang van beide beslissingen dient aldus met het oog op de rechtszekerheid het bevel om het grondgebied te verlaten van 14 januari 2010 uit het rechtsverkeer te worden gehaald.

5. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de stad Antwerpen van 14 januari 2010 waarbij de aanvraag tot verblijf onontvankelijk verklaard wordt en de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 14 januari 2010 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten worden vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee april tweeduizend en tien door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN